



Sören Larsson

Så här säger Sören om sin yrkesbana

Jag började som journalist på Norrtelje Tidning 1949. Jag var i första hand reporter och cyklade omkring i Roslagen och skrev om det som mötte mig. 1952 började jag på Vimmerby Tidning men slutade där efter två och en halv månader när chefredaktören ville att jag skulle sätta min signatur under ett kåseri som han hade skrivit om en skandal i staden. Sommaren 1952 var jag semestervikarie på Norrköpings Tidningar och återvände därefter till Norrtelje Tidning.

I början av 1953 blev jag fast anställd på Norrköpings Tidningar. Från början av 1955 till början av 1956 frilansade jag och vistades bland annat fyra månader i Venezuela där jag skrev reportage för svenska tidningar. Främst skrev jag för Året Runt om svenskar i Venezuela. Vid hemkomsten från Venezuela fortsatte jag att frilansa för Året Runt och för Åhlén & Åkerlunds övriga veckotidningar.

Jag skrev också för Stockholms-Tidningen. Bland annat skrev jag en serie om ungdom. I början av 1956 började jag för tredje gången på Norrköpings Tidningar, där jag arbetade till början av 1962, främst som reporter. Jag gjorde bland flera reportageserier om aktuella företeelser i Sverige, bland annat om alkoholfrågan efter motboken, om människan vid maskinen, om flykten från landsbygden, om stadsplanering och om bostäder. Jag fortsatte också att skriva om ungdom och byggde upp en ungdomsredaktion som publicerade en ungdomssida i veckan och som dessutom medverkade på andra sidor i tidningen.

1962 flyttade jag till Stockholm där jag blev redaktör för Sveriges Livsmedelshandlareförbunds tidning SSLF-tidningen. Den bytte under min tid namn till Livs. I januari 1965 började jag som verkställande redaktör för Veckans affärer. Det var nio månader innan tidningen skulle starta, och jag var den första som anställdes. Från början av 1967 till hösten 1969 var jag utvecklingschef på Fackpressförlaget, som var ett dotterföretag till Åhlén & Åkerlunds.

Jag hade under 1960-talet haft nära kontakt med den journalistutbildning som pressorganisationerna startade och som staten övertog. Erik Björnsson som var Journalistintitutets första chef var en kollega till mig från Norrköping. Lars Furhoff undervisade vid JI och blev dess chef när institutet förstattes och döptes om till Journalisthögskolan. Honom kände jag också från Norrköping. Han var semestervikarie på Norrköpings Tidningar 1960-61 och engagerade mig 1968 som timplärare på fördjupningsterminen vid JH. Jag undervisade i reportage.

När TV 1 startade 1969 var Furhoff tjänstledig från JH för att under ett år ingå i kanalledningen. Våren 1969 kontaktade han mig och undrade om jag ville jobba med TV. Han sa att de egentligen hade anställt färdigt men att det saknades en sort. Det saknades en sådan som jag, sa han, och jag vet än i dag inte vad han menade för sort. Jag sa att jag var tveksam, men jag var där två gånger och pratade med kanalledningen och den tredje gången sa jag ja. Jag blev kvar vid TV 1 till 1985. Där arbetade jag huvudsakligen som projektledare och som chef för olika redaktioner, bland annat Insyn, Sveriges Magasin och Kafé 18.

Efter 1985 har jag dels frilansat, dels ägnat mig åt journalistutbildning. Jag undervisade från mitten av 1970-talet vid Poppius Journalistiska skola, som Erik Björnsson hade tagit hand om, och jag efterträdde honom 1985 som rektor. Jag skrev ett par handböcker som fortfarande används i betydande utsträckning.

Bibliografi

Jag gav 1985 ut boken *Att skriva i tidning* och 1994 *Berättande journalistik*.

Andra böcker som jag har skrivit är *Nordstjernen inifrån* (1990) tillsammans med Jaak Saving, *Poppius Journalisternas skola* (1997) och *Allt hände i Aktuellt* (1998). Dessutom har jag på eget förlag givit ut tre böcker om kvällspressen. De heter *Klara röster*.